

"L'ordre és positiva"

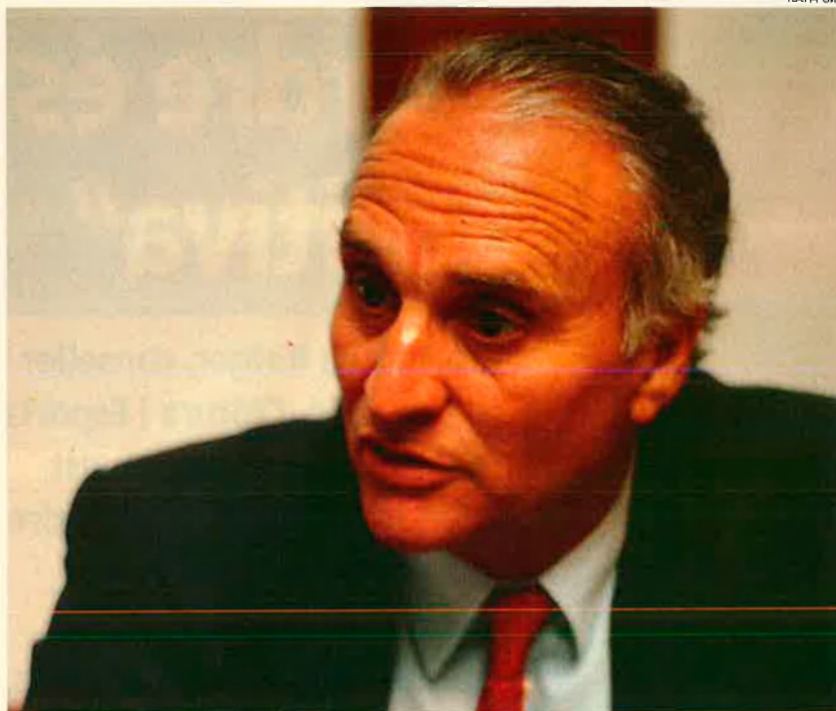
Bartomeu Rotger, conseller d'Educació, Cultura i Esports del Govern Balear, ha vist com la seua ja famosa ordre sobre l'ensenyament en català ha estat fortament contestada. L'última vegada, per una manifestació de 3.000 estudiants.

Què li semblen 3.000 estudiants manifestant-se contra la seva ordre?

—No és la meua ordre, no és l'ordre Rotger... dir això és personalitzar massa, moltíssim. L'ordre és del Govern, de la Conselleria per ser més exactes. Miri, el que fa l'ordre —i això ja ho he dit no sé quantes vegades— és recollir el desig general, de tots, fins i tot de l'Obra Cultural Balear (OCB) i del seu president. El desig que els centres, per fer ensenyament en català, no haguessin de patir tota la burocràcia prèvia. És a dir, que no haguessin de demanar permís, que no haguessin de sol·licitar autorització prèvia. Abans havien d'informar-ne la Conselleria i després Madrid ho havia d'autoritzar. Això és el que canvia l'ordre, fonamentalment. Però les coses s'han disparat i han passat coses que m'han resultat sorprenents perquè pensava, i pens, que l'ordre és positiva. I a més, ja va donant els fruits a través d'un pla que la desenvolupa. Ben aviat, a començament del proper curs, ja podré donar-ne una informació concreta.

—Si és tan positiva, com s'expliquen tants al·lots manifestant-se en contra?

—Jo no sé si n'eren 1.000, 2.000 o 3.000, ara bé, el que és cert és que n'eren molts. I també és cert que vaig rebre una comissió, davant dels mitjans de comunicació, i vàrem poder parlar sobre el perquè sí i el perquè no de l'ordre. Vull dir dues coses. La primera, que és bo que els estudiants expressin lliure-

ment la seva opinió, és sempre un bon exercici. En segon lloc que vaig constatar una manca d'informació. Jo pens que els col·lectius no estan suficientment informats. Potser per culpa nostra, o bé perquè el receptor estava tancat, o bé perquè hi ha hagut interferències, potser de tipus partidista. El fet és que no hi ha informació. El contacte que vaig tenir amb els alumnes em demostrà que realment tenien ganes d'informació, tenien ganes d'estar ben informats. Tant que els vaig demanar per què no m'havien demanat una reunió prèvia... Ara tenc un escrit seu demanant aquesta reunió informativa. Un escrit en el qual, per cert, em demanen disculpes [pels insults que es varen llançar contra el conseller durant la manifestació], i això pens que està molt bé perquè, encara que jo ho entenc, el govern mereix un respecte. Però, tornant a la manifestació, pens que potser servirà perquè se'n derivi un conjunt d'informacions que ajudin a tenir un concepte més clar sobre l'ordre, i no optar sols per l'actitud més senzilla: dir que no sense haver-se'n informat prèviament.

—Quina és aquesta informació que vol transmetre?

—Jo crec que tothom pot veure que hi ha coses positives. És necessari informar-se sobre els nostres objectius. Això ha de quedar molt clar per uns i per altres, perquè l'altra part —els que són més reticents davant el català— també reaccionen en contra. La manifestació no és gens agradable per nosaltres. Resulta curiós, però l'altre dia vaig trobar una paper, de fa uns vint anys, en el qual jo apareixia com acusat de catalanista, i ara re-

"Jo som soci de l'OCB i no sempre estic d'acord amb el que fa. A vegades hi ha manifestacions un poc discordants, moltes vegades polititzades. Fins i tot no sé per què, a vegades van contra el Govern o el marginen en certs actes, i això crec que institucionalment no és bo."

sultarà que som el qui s'ha de menjar la llengua! Els objectius de l'ordre són molt clars i això s'ha de dir, no fos que qualcú s'oblidi que aquesta Conselleria té una política que pretén que la llengua catalana vagi progressant i sigui la llengua pròpia dels centres escolars. I ha de quedar molt clar que aquest és l'objectiu. El que passa es que la metodologia, el calendari, la forma... de fer això pot ser diferent del que voldria alguna gent i del que passa a altres països, però els objectius, tothom els ha de tenir ben clars.

—A pesar del que diu, és ben cert que hi ha una contestació prou ampla: alumnes, OCB, col·lectius docents...

—Jo som soci de l'OCB i no sempre estic d'acord amb el que fa. A vegades hi ha manifestacions un poc discordants, moltes vegades polititzades. Fins i tot no sé per què, a vegades van contra el Govern o el marginen en certs actes, i això crec que institucionalment no és bo. Per tant, com a soci tenc les meves queixes. Ara, com a conseller he de dir que pens que l'OCB és un col·lectiu molt important amb el qual hem de tenir bones relacions, això és el que intent. Però he de dir que no em fa gens de por dir que no. Ho he dit i ho continuaré dient, quan ho pensi realment, però sempre deixant la porta oberta, sobretot per a una institució tan important com és l'OCB. Dit això, també he de dir que crec que l'OCB i el seu president han adoptat unes posicions que jo pens que no són gens positives i que condueixen a l'enfrontament. Són unes posicions una mica partidistes... sempre hi ha una reiteració contra el Govern en totes les seves manifestacions i una marginació en tots els actes que fan. Això, vertaderament no és bo. Crec, esper, que el temps ho arreglarà, quan s'adonin que la política és una cosa i l'OCB una altra.

—I dels col·lectius de professors que s'han declarat en contra, que me'n diu?

—Miri, la veritat és que quan s'organitza una cosa i s'actua perquè les coses vagin d'una manera determinada sempre es troba gent, col·lectius, que fan una manifestació..., però el que nosaltres constatem en la realitat de les escoles, el que constatem dins el professorat, el que constatem dins la ciutadania, el que constatem exercint les nostres funcions i competències dins el món de l'educació —encara que no siguin competències completes— no és això que vostè diu. No vull dir que hi hagi suports absoluts i manifestacions a favor, però no hi veig tampoc grans col·lectius en contra i núvols per tot. N'hi ha que ho manifesten, i pot semblar que són molts, però, repetesc, el que jo veig és un sistema educatiu raonable que veu les coses i, en general, les entén i que té una certa actitud de confiança. I constato que el sistema educatiu

pot seguir endavant en la nostra llengua sense cap problema. Potser convé analitzar bé les manifestacions en contra i a favor.

—*Què vol dir?*

—Doncs que n'hi ha molts que han abonat l'ordre, però n'hi ha que ho ignoren. Per exemple, el rector de la universitat li ha donat suport, i això es així per molt que ho manipulin. El fet és que el rector ha signat un comunicat que dóna suport a l'Ordre i clarament expressa el seu acord amb el pla de desenvolupament que la Conselleria ha fet i que se'n deriva de l'ordre. Ja en poden donar de voltes, però és així, està signat! Però tampoc vull entrar-hi... El que vull deixar ben clar, i crec que em faig entendre, és que no s'ha desvirtuat cap dels objectius de la Conselleria en relació amb la nostra llengua. El que fem és continuar fent feina no tan sols perquè l'ensenyament pugui ser en català, sinó perquè, com a resultat de totes les nostres actuacions, el pròxim curs ja tindrem elaborats programes propis tant en ciències, com en l'àrea social, etc.

—*Li planteig una hipòtesi que comença a circular: l'ordre Rotger és la primera passa d'una estratègia que, una vegada assegurada la majoria absoluta del PP a les pròximes eleccions autonòmiques, es completarà amb un decret de modalitats lingüístiques, i tot amb l'objectiu de descatalanitzar l'ensenyament a Balears.*

—És molt fàcil contestar això. És una hipòtesi que no és, ni de lluny, prevista. A més... bé, és que no sé per què he de fer-ho, però ho faré: la unitat de la llengua per mi és un principi inqüestionable. És que no he d'estar, crec, contínuament fent declaracions de principis, no tenc per què fer-ho! És un tema que pens que està prou clar, però si m'ho pregunta em sembla que encara, per algú, no hi està. Bé, miri, jo som un polític, no un filòleg. Jo no tenc discussions filològiques, sinó polítiques. Som un polític i el que faig és remetre'm a la Llei de Normalització Lingüística, que és un instrument polític. La Llei de Normalització és claríssima. I què diu? Que la llengua de les Illes Balears és el català. Això és una qüestió tan superada que per mi ni tan sols s'hi ha d'entrar, ni en vull parlar. A partir d'aquí naturalment sí que hi ha modalitats lingüístiques, però això ho diu la Llei de Normalització! I dins l'aspecte d'ensenyament, és un principi claríssim. Evidentment que hi ha un material i una documentació unitària, però després cada professor, o cada centre, la va aplicant d'acord amb la realitat de la situació lingüística, cultural, etc. de cada comarca. Modalitats lingüístiques? És clar que sí que s'han de tenir en compte, però fent-ho de la manera que dic i no d'una altra. Per mi és un tema superat. **Miquel Payeras**

Renaixement juvenil

L'1 de juliol de 1994 naixia a Palma la plataforma Joves per la Llengua. Quan es presentà, molts sectors la van veure amb ulls escèptics. En menys d'un any la plataforma ha demostrat la seva vàlua a l'hora d'organitzar actes en favor de la llengua. Feren un *collage* per la llengua a la plaça Major de Palma que serví per començar la campanya "Els nostres comerços, en la nostra llengua", editaren més de

15.000 tríptics i han aconseguit que algunes superfícies comercials es mostrin més sensibles al català en els seus rètols. Quan a la darrera de l'estiu la Conselleria d'Educació del Govern Balear feia pública la famosa ordre d'ensenyament en català, s'hi oposaren amb força. Però fins aleshores el moviment juvenil mallorquí pro-llengua catalana (que inclou altres organitzacions, a més de la plataforma) encara no era tingut en compte com a grup de pressió. El seu bateig de foc va ser la gran manifestació contra l'Ordre Rotger. Estrictament, la manifestació va ser organitzada pel sindicat BEI (Bloc d'Estudiants Independentistes) però comptà amb el suport de prop de 30 entitats juvenils. El gran èxit de la manifestació —amb més de 3.000 participants de tot Mallorca— donava carta de naturalesa a l'incipient moviment dels joves.

Emposos per l'èxit de cada mobilització, els Joves per la Llengua es plantejaren dur endavant un ambiciós projecte pel 1995. Primer, consolidar la plataforma (que ja és constituïda per més de 40 entitats juvenils i 300 voluntaris) i, segon, demostrar la seva capacitat de convocatòria amb el Correllengua.

La setmana passada els responsables de la Plataforma —els portaveus de la qual són Bartomeu Martí i Pere Muñoz— presentaven la iniciativa: "un acte més en aquesta mobilització en favor de l'ensenyament en la nostra llengua i que no té caràcter partidista ni cap més element ideològic que la defensa de l'ús de la llengua i cultura pròpia de Mallorca". El Correllengua serà un recorregut simbòlic de la flama de la llengua des de Palma fins el Monestir de Lluc i durarà tres dies: del 21 al 23 d'abril. Recorrerà tots els pobles que sigui possible. De moment s'ha confirmat el pas de la flama per més de vint pobles. La destinació final és el Monestir de Lluc, on la flama s'hi troba dipositada des de 1983. L'objectiu bàsic "és reivindicar l'ús del català entre la joventut mallorquina i, també, entre tots els mallorquins". Els 270 quilòmetres previstos necessitaran uns 600 voluntaris. Si bé els organitzadors no van donar noms de persones conegudes que hagin acceptat fer algun tram, aquest setmanari pot avançar que amb tota probabilitat el porter titular del Mallorca, Antoni Prats, serà un dels personatges que portaran la flama de la llengua. La flama serà portada en trams de mig o un quilòmetre per cada voluntari.

El Correllengua s'inscriu dins els actes més generals que des de l'1 de març es realitzen a Mallorca en favor del català i de l'autogovern. Aquesta campanya, "Acció per construir un país", dóna cabuda a tot tipus d'iniciatives, sempre que compartesquin els objectius bàsics. Els Joves per la Llengua s'hi han apuntat amb el Correllengua. La campanya, que és organitzada per l'Obra Cultural Balear (OCB), dóna tot el suport que pot a la iniciativa juvenil. Igualment, els joves tenen el suport del Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca i del Grup Excursionista de Mallorca. Està previst que en cada poble del recorregut, la delegació de cada una d'aquestes entitats farà una crida a la mobilització en favor de la identitat i llengua. Quan finalitzi el Correllengua es farà públic un manifest amb les reivindicacions concretes per millorar la situació del català a l'illa. A més, tot el Correllengua servirà d'element dinamitzador de diversos col·lectius per tal d'assolir l'objectiu central de la Campanya de fer una gran concentració a Palma el dia 6 de maig. **M. P.**

